

SENDİKALARIMIZ KIBRIS DAVASI KONUSUNDA NE YAPIYOR?

Aydınlık Dergisi, 2 Kasım 2003

Yıldırım Koç

Kıbrıs konusu önümüzdeki günlerde Türkiye'nin gündemini yoğun bir biçimde meşgul edeceğe benziyor. Peki, bu konuda sendikalar cephesinde neler oluyor?

Avrupa Birliği, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin sone erdirilmesini, Kıbrıs Adası'nın bir bütün olarak Avrupa Birliği'ne katılmasını istiyor. ABD'nin, daha yumuşak ifade edilen görüşleri de Türkiye'nin aleyhinde. Annan Planı, emperyalist güçlerin ortak çıkarlarının ifadesi. Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC) da bu görüşü benimsiyor ve savunuyor. Halbuki, Kıbrıs, yalnızca Kıbrıs Türkleri açısından değil, aynı zamanda Türkiye açısından da büyük önem taşıyor.

Emperyalistler, uluslararası hukuku çiğneyerek Kıbrıs Adası'na el koyma girişimlerini yoğunlaştırırken, sendikalarımız ne yapıyor? Avrupa Birliği'nin 1 milyon Euro'luk devlet parasının Avrupa Sendikalar Konfederasyonu aracılığıyla kullanılmasının DİSK, HAK-İŞ ve KESK'in politikaları üzerinde bu açıdan bir etkisi olmuş mu? 2003 yılının ilk aylarında ortaya çıkan ve ülkemizde basına yansımayan bir olay, bu konuda yapılacak değerlendirmelerde yararlı olabilir.

DİSK'in internet sitesinde (www.disk.org.tr) yer alan bir açıklama son derece önemlidir. "Yunanistan - Türkiye - Kıbrıs Sendikaları Konferansı" başlıklı yazıdan öğrenildiğine göre, Türkiye'den DİSK, HAK-İŞ ve KESK, Yunanistan'dan GSEE ve ADEDY, Kıbrıs'tan ise TÜRK-SEN, DEV-İŞ ve KTAMS ile SEK, PEO ve PASYDY temsilcileri 5-6 Şubat 2003 günleri Atina'da toplandılar ve Annan Planı'nı görüştüler, ortak bir açıklama yaptılar.

Türkiye'nin tezinin "**iki egemen eşit devletin kuracağı yeni bir oluşum**" olduğu bir dönemde, Konfederasyonların bu ortak açıklamasında, ABD ve AB emperyalistleri tarafından hazırlatılan Annan Planı savunuldu. Açıklamada şöyle deniliyordu:

"Sendikalarımız, Kıbrıs sorununa, BM'nin Kıbrıs konulu kararları ve Üst Düzey Anlaşmalarında öngörülen iki toplumlu, iki bölgeci federal bir çözüm bulunmasının acil bir gereklilik oluşturduğu yolundaki düşüncesini tekrarlamakta."

Konfederasyonların bu ortak açıklamasında ayrıca, tam bir hareket serbestliği talep ediliyordu:

"Soruna bulunacak çözüm çerçevesinde, gelecekte kurulacak federal bir devlette;

- **Tek bir işçi-işveren ilişkileri ile tek bir sosyal güvenlik sistemi, tek bir işgücü piyasası ve tek bir maaş ve ücret düzeyinin sağlanmasını;**
- **Dolaşım özgürlüğü ile Kıbrıs'ın her bir noktasında işveren seçme özgürlüğünün güvence altına alınmasını... talep etmektedirler."**

Konfederasyonların ortak açıklamasında Annan Planı da şu şekilde destekleniyordu:

Sendikalar, "BM Genel Sekreteri'nin Kıbrıs çözüm planı kadar, AB Kopenhag zirvesinde alınan kararın Kıbrıs konusuna değerlendirilmesi gereken yeni bir boyut getirdiğini saptamaktadırlar. BM Genel Sekreteri'nin planının, tüm Kıbrıslıların gerçek çıkarlarına uygun şekilde, adil ve kalıcı bir çözüme yönelik yapıcı müzakerelerin temelini oluşturması gerektiğini ve BM Genel Sekreteri'nin belirlediği süreler içerisinde tamamlanması için müzakerelere tarafların iyi niyet anlayışı ile katılmalarının önemini vurgulamaktadırlar."

Türkiye'deki bazı konfederasyonların, 1974 yılında faşist bir darbeye karşı uluslararası hukuk çerçevesinde gerçekleştirilen bir müdahaleyi gözardı ederek ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde seçimle işbaşına gelmiş bir Cumhurbaşkanı'nın ve Meclis'in iradesini hiçe sayarak, böyle bir tavrı benimsemelerinde, işverenlerin ve hükümetlerin sosyal ortağı olduğunu açıkça ifade eden Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'nun ve MEDA fonlarının etkisi olabilir mi? Bu tavırla, emperyalist ülkelerin sendikalarıyla ittifakın bedeli mi ödenmektedir?